KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 45/97

af 10. januar 1997

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af sække og poser af polyethylen eller polypropylen med oprindelse i Indien, Indonesien og Thailand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1], ændret ved forordning (EF) nr. 2331/96 [2], særlig artikel 7,

efter konsultationer i det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

(1) I april 1995 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [3] om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af sække og poser af polyethylen eller polypropylen med oprindelse i Indien, Indonesien og Thailand og iværksatte en undersøgelse.

(2) Proceduren indledtes på grundlag af en klage, som EATP (den europæiske forening for polyolefintekstiler), i det følgende benævnt »klageren«, indgav på vegne af otte producenter i Fællesskabet, der angiveligt repræsenterede en betydelig del af den samlede produktion i EF af den pågældende vare.

Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted af den pågældende vare med oprindelse i ovennævnte lande og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf; disse beviser ansås for tilstrækkelige til at begrunde indledningen af en procedure.

(3) Kommissionen underrettede officielt de producenter, eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanterne for eksportlandene samt klagerne. De direkte berørte parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.

En række producenter og eksportører i de berørte lande samt importørerne tilkendegav deres synspunkter skriftligt. European Association for the Trade in Jute, Zakkencentrale BV og Thai Plastic Industries Association anmodede om at blive hørt, hvilket blev imødekommet.

Kommissionen sendte spørgeskemaer til de berørte parter og modtog besvarelser af disse spørgeskemaer fra fem af de producenter i Fællesskabet, som havde indgivet klage, fra syv indiske producenter, ni indonesiske producenter, seks thailandske producenter og tre importører i Fællesskabet.

(4) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe foreløbig afgørelse i sagen, og aflagde kontrolbesøg hos følgende:

a) *Klagende EF-producenter*

— Condepols SA, Valencia (Spanien)
— Cotesi, Carvalhos (Portugal)
— Saint Frères Emballage SA, Paris (Frankrig)
— Sintéticas del Sur SA, Ubeda (Spanien)
— Thrace Plastics Co. SA, Athen (Grækenland)

b) *Indiske producenter*

— Buildmet Private Ltd, Bangalore
— Gilt Pack, Indore
— Kanpur Plastipack, Kanpur
— Neo Sack Ltd, Indore
— Polyspin Export Ltd, Rajapalayam
— Polyspin Private Ltd, Rajapalayam
— Shankar Packaging Ltd, Bombay

c) *Indonesiske producenter*

— P.T. Budi Indoplast Indah, Jakarta
— P.T. Hardo Soloplast, Solo
— P.T. Kemilau Indah Permana Ltd, Solo
— P.T. Poliplas Indah Sejahtera, Semarang
— P.T. Simoplas, Semarang

d) *Thailandske producenter*

— Bangkok Polysack Co. Ltd, Bangkok
— CP Poly-Industrie Public Co. Ltd, Bangkok
— Laemthong Industry Co. Ltd, Bangkok
— Pacific Polysack Co. Ltd, Bangkok
— Thai Coating Industrial Public Co. Ltd, Bangkok
— Thai Plastic Products Co. Ltd, Bangkok.

(5) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. april 1994 til den 31. marts 1995 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«).

[1] EFT nr. L 56 af 6. 3. 1996, s. 1.
[2] EFT nr. L 317 af 6. 12. 1996, s. 1.
[3] EFT nr. C 92 af 13. 4. 1995, s. 3.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Varebeskrivelse

(6) De varer, der er omfattet af undersøgelsen, er sække og poser af den art, der anvendes til emballage, ikke af trikotage, fremstillet af strimler af polyethylen eller polypropylen, af vævet stof af vægt 120 g pr. m^2 og derunder. Varen, som beskrevet ovenfor, henhører under KN-kode 6305 32 81 og 6305 33 91 (1).

(7) Der fremstilles mange forskellige typer sække og poser af hver af de to råmaterialer, men de har alle samme fysiske, kemiske og tekniske egenskaber. De pågældende sække og poser anvendes til emballering af bl.a. industrivarer og landbrugsprodukter. Eftersom sækkenes og posernes grundlæggende egenskaber, det være sig fysiske, kemiske eller tekniske, og deres anvendelsesformål er identiske, fandt Kommissionen, at denne forordning bør omfatte alle sække og poser, der henhører under KN-kode 6305 32 81 og 6305 33 91.

(8) Det er gjort gældende, at en særlig type af sække og poser, som kaldes »leno bags«, bør holdes uden for proceduren med den begrundelse:

— at deres fysiske egenskaber, dvs. en løsere vævning, hindrer, at de kan anvendes til emballering af de varer, der er nævnt i klagen, og

— at de med udgangspunkt i kiloprisen er dyrere end de øvrige typer af sække og poser, som er omfattet af proceduren.

(9) Hvad angår førstnævnte påstand konstateredes det, at de pågældende sække og poser faktisk kun kunne anvendes til emballering og transport af varer af noget større omfang, såsom grøntsager, løg osv. Ikke desto mindre bør det bemærkes, at »leno bags«, har samme anvendelsesformål som andre sækketyper, dvs. emballering og transport af varer. Det skal i den forbindelse påpeges, at den liste over varer, der er anført i klagen, og som kan emballeres og transporteres i de sække og poser, der er omfattet af proceduren, på ingen måde er udtømmende.

(10) Med hensyn til sidstnævnte påstand skal det bemærkes, at kiloprisen for »leno bags« ganske rigtigt er højere end prisen for andre sække. Dette er imidlertid ikke ensbetydende med, at det er dyrere at emballere varer i »leno bags« end i andre sækketyper. Stykprisen på »leno bags« er tværtimod betydeligt lavere end for andre typer af sække og poser. »Leno bags« er derfor et rentabelt alternativ til de øvrige sækketyper til emballering af varer.

»Leno bags« er desuden i det væsentlige fremstillet af de samme råmaterialer som de øvrige typer af sække og poser og har samme fysiske egenskaber.

(11) På baggrund af ovenstående konkluderedes det, at »leno bags« og de øvrige typer af sække og poser, som er omfattet af proceduren, kan erstatte hinanden, og at de er omfattet af undersøgelsen.

2. Samme vare

(12) Det fremgik af undersøgelsen, at de pågældende sække og poser, som sælges på hjemmemarkedet i Indien, Indonesien og Thailand, har samme egenskaber som dem, der eksporteres fra disse lande til Fællesskabet. På tilsvarende måde har de typer af sække og poser, der fremstilles i Fællesskabet, og dem, der eksporteres til Fællesskabet fra ovennævnte lande, de samme fysiske, tekniske og kemiske egenskaber og anvendelsesformål og er i indbyrdes konkurrence.

(13) Det konkluderedes derfor, at de sække og poser, der fremstilles og sælges i de pågældende tre lande er samme vare, jf. definitionen i artikel 1, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 (herefter »grundforordningen«), som de sække og poser, der eksporteres fra disse lande til Fællesskabet. Det samme er tilfældet, når nævnte varer med oprindelse i de pågældende tre lande sammenlignes med de varer, der sælges af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

C. DUMPING

I. Normal værdi

1. Indien

(14) Det konstateredes, at fem indiske selskaber havde et samlet salg på hjemmemarkedet, som kunne anses for repræsentativt i henhold til artikel 2, stk. 2 og 4, i grundforordningen, dvs. at det samlede hjemmemarkedssalg af den pågældende vare udgjorde mindst 5 % af de mængder, der eksporteredes til Fællesskabet. Den normale værdi fastsattes derfor enten på grundlag af de vejede gennemsnitspriser for det salg på hjemmemarkedet, som fandt sted i normal handel, eller, hvis hjemmemarkedssalget for en bestemt varetype ikke var repræsentativt, dvs. hvis det ikke nåede op på tærsklen på 5 % på grundlag af det vejede gennemsnit af de priser ab fabrik, som andre producenter i det pågældende land opnåede i forbindelse med et repræsentativt hjemmemarkedssalg af den tilsvarende varetype i normal handel, jf. artikel 2, stk. 1, andet punktum, i grundforordningen.

(1) Proceduren indledtes for varer henhørende under KN-kode 6305 31 91. KN-koden for den pågældende vare er sidenhen ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2448/95 af 10. oktober 1995 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT nr. L 259 af 30. 10. 1995, s. 1). De varer, for hvilke der er indledt en procedure, er nu omfattet af KN-kode 6305 32 81 og 6305 33 91.

Om hjemmemarkedssalget fandt sted i normal handel eller ej, bestemtes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4, i grundforordningen. Hvis det konstateredes, at den vejede gennemsnitlige salgspris pr. varetype var lig med eller højere end de vejede gennemsnitlige enhedsomkostninger, og at salget til en pris, der var lavere end enhedsomkostningerne, udgjorde mindre end 20 % af det salg, der lå til grund for fastsættelsen af den normale værdi, ansås alt salg på hjemmemarkedet for at finde sted i normal handel, og den normale værdi fastsattes på grundlag af de vejede gennemsnitspriser, der faktisk var betalt for alt salg på hjemmemarkedet af den pågældende varetype.

Hvis det konstateredes, at den vejede gennemsnitlige salgspris pr. varetype var lavere end de vejede gennemsnitlige enhedsomkostninger, eller at salgstransaktioner, der fandt sted med tab, var lig med eller udgjorde mere end 20 % af det salg, der lå til grund for fastsættelsen af den normale værdi, fastsattes den normale værdi på grundlag af de vejede gennemsnitspriser, der faktisk var betalt for det resterende fortjenstgivende salg på hjemmemarkedet.

(15) Det konstateredes, at to indiske selskaber ikke havde noget repræsentativt salg på hjemmemarkedet. Da ét af selskaberne eksporterede en af de pågældende varetyper til Fællesskabet, som ikke solgtes på hjemmemarkedet af andre samarbejdsvillige indiske producenter, beregnedes den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, og stk. 6, litra a), i grundforordningen, dvs. på grundlag af dette selskabs samlede produktionsomkostninger ved fremstilling af den pågældende varetype plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre omkostninger samt fortjeneste. Beløbet til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre omkostninger samt fortjeneste fastsattes på grundlag af de øvrige samarbejdsvillige producenters hjemmemarkedssalg i det pågældende land af alle typer af samme vare i normal handel.

For den anden producent, hvis salg på hjemmemarkedet ikke var repræsentativt, og som eksporterede varetyper, der solgtes af andre producenter i det pågældende land, beregnedes den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, andet punktum, i grundforordningen, dvs. på grundlag af det vejede gennemsnit af de priser ab fabrik, som andre producenter i det pågældende land opnåede i forbindelse med et repræsentativt hjemmemarkedssalg af den tilsvarende varetype i normal handel.

2. Indonesien

(16) I betragtning af det store antal indonesiske eksportører besluttedes det i overensstemmelse med artikel 17 i grundforordningen at begrænse undersøgelsen til at omfatte den største eksporterede mængde, der kan anses for repræsentativ, og som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed. Med henblik herpå udvalgtes fem selskaber, som repræsenterede 88 % af den samlede indonesiske eksport, målt i mængde, til EF i undersøgelsesperioden. Stikprøven blev udtaget efter høring af og i forståelse med alle ni indonesiske selskaber, som medvirkede i den foreliggende antidumpingprocedure.

(17) Hvad angår en indonesisk producent, som blev udvalgt til at indgå i stikprøven, skal det anføres, at selv om dette selskab fremlagde oplysninger om hjemmemarkedssalget, kunne disse oplysninger, som det konstateredes under kontrolbesøget, ikke efterprøves, fordi selskabet ikke over for Kommissionen på tilfredsstillende måde kunne godtgøre, om der vare tale om salg til uafhængige kunder. Den normale værdi kunne følgelig ikke fastsættes på grundlag af salget på hjemmemarkedet. Endvidere kunne selskabet ikke fremlægge dokumentation for de mængder, der var fremstillet, og dermed for produktionsomkostningerne. I medfør af artikel 18 i grundforordningen konkluderedes det derfor, at den normale værdi for dette selskab måtte fastsættes på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, hvilket ansås for at være det vejede gennemsnit af de normale værdier, der var fastsat for de øvrige fire indonesiske producenter.

(18) For så vidt angår fastsættelsen af den normale værdi for de øvrige fire indonesiske producenter, der indgik i stikprøven, konstateredes det, at de samlede solgte mængder på hjemmemarkedet og de solgte mængder pr. varetype var repræsentative som omhandlet i artikel 2, stk. 2 og 4, i grundforordningen. Den normale værdi fastsattes derfor på grundlag af det vejede gennemsnit af priserne for salg på hjemmemarkedet i normal handel som nærmere beskrevet i betragtning 14.

3. Thailand

(19) Det konstateredes, at alle samarbejdsvillige thailandske selskaber havde et samlet salg på hjemmemarkedet, som kunne anses for repræsentativt i henhold til artikel 2, stk. 2 og 4, i grundforordningen. Den normale værdi fastsattes derfor enten på grundlag af de vejede gennemsnitspriser for det salg på hjemmemarkedet, som fandt sted i normal handel, eller, hvis hjemmemarkedssalget for en bestemt varetype ikke var repræsentativt, jf. artikel 2, stk. 1, andet punktum, i grundforordningen, på grundlag af det vejede gennemsnit af de priser ab fabrik, som andre producenter i det pågældende land opnåede i forbindelse med et repræsentativt hjemmemarkedssalg af den tilsvarende varetype i normal handel.

II. Eksportpris

(20) Da alle de samarbejdsvillige eksportører i hvert af de tre berørte lande solgte de varer, de eksporterede til Fællesskabet, direkte til uafhængige importører, blev eksportpriserne i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen fastsat på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales af disse uafhængige importører.

III. Sammenligning

(21) For så vidt angår to thailandske selskaber, alle de indonesiske selskaber, der indgik i stikprøven, og alle indiske selskaber, sammenlignedes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10 og 11 i grundforordningen, den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver varetype med den vejede gennemsnitlige eksportpris i samme handelsled, dvs. ab fabrik.

(22) Med hensyn til de øvrige fire thailandske selskaber sammenlignedes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen den vejede gennemsnitlige normale værdi med eksportprisen på grundlag af hver enkelt transaktion, fordi det konstateredes, at eksportprismønstret var vidt forskelligt fra kunde til kunde og fra den ene periode til den anden, og at den metode, der benyttedes i betragtning 21, ikke i fuldt omfang ville have afspejlet den dumping, der fandt sted.

(23) For at sikre en rimelig sammenligning blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der angiveligt påvirkede prisernes sammenlignelighed, for så vidt en sådan påvirkning kunne påvises. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen blev der foretaget justeringer med hensyn til forskelle i fysiske egenskaber, emballerings-, transport-, forsikrings- og håndteringsomkostninger og dermed forbundne omkostninger samt kreditomkostninger, indirekte skatter og importafgifter samt provisioner.

(24) Hvad angår anmodninger om justeringer vedrørende importafgifter, skal det anføres, at der i intet tilfælde kunne indrømmes en fuldstændig justering. Anmodningerne afvistes helt eller delvis i det omfang, det konstateredes, at samme vare og de materialer, der fysisk indgik deri, som solgtes af de pågældende eksportører på hjemmemarkedet med henblik på forbrug i de pågældende lande, ikke blev pålagt importafgifter. De betingelser, der er fastsat i artikel 2, stk. 10, litra b), i grundforordningen var således ikke opfyldt.

IV. Dumpingmargen

1. **Indien**

(25) Det konstateredes, at der for så vidt angår den indiske producent, Neo Sack, ikke var tale om dumping.

(26) For de øvrige samarbejdsvillige indiske producenters vedkommende fremgik det af undersøgelsen, at der fandt dumping sted.

(27) Det konstateredes, at Polyspin Export Ltd og Polyspin Private Ltd havde fire fælles direktører. Desuden ejede hver af disse direktører samt et tredje selskab aktier i begge selskaber, som i øvrigt delte visse faciliteter, og Polyspin Private Ltd har en aktiepost i Polyspin Export Ltd. I betragtning af de nære forbindelser mellem disse to selskaber, ville der foreligge stor risiko for, at de, hvis der fastsattes to individuelle dumpingmargener, ville kunne omgå antidumpingforanstaltningerne ved at dirigere eksporten til Fællesskabet via det selskab, for hvilket dumpingmargenen var lavest. Det konkluderedes derfor, at der kun skulle fastsættes én dumpingmargen for disse to selskaber på grundlag af det vejede gennemsnit af dumpingmargenerne for selskaberne.

(28) De vejede gennemsnit af de foreløbigt fastsatte dumpingmargener for de samarbejdsvillige indiske producenter udgjorde følgende beregnet i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse:

— Neo Sack Ltd	0 %
— Buildmet Private Ltd	26,8 %
— Gilt Pack	3,2 %
— Kanpur Plastipack	10,9 %
— Polyspin Export Ltd und Polyspin Private Ltd	22,0 %
— Shankar Packaging Ltd	20,4 %.

(29) For så vidt angår indiske producenter, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller gav sig til kende på anden måde, fastsattes dumpingmargenen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1 i grundforordningen på grundlag af de faktiske, foreliggende oplysninger som følger:

Det fremgik af en sammenligning mellem de oplysninger, som de indiske producenter/eksportører havde meddelt om de mængder, der eksporteredes til Fællesskabet, og Eurostat-statistikkerne, at der i høj grad havde været tale om manglende samarbejdsvilje (i modsætning til hvad der var tilfældet for Indonesien og Thailand).

Hvad angår eksportpriserne skal det anføres, at der ikke forelå andre kilder end Eurostat-tallene, hvori der imidlertid ikke sondredes mellem de forskellige typer af den pågældende vare med oprindelse i Indien og eksporteret til Fællesskabet, idet al eksport i undersøgelsesperioden var henført under én KN-kode. Ifølge Eurostat-tallene var den vejede gennemsnitlige eksportpris betydeligt lavere end den vejede gennemsnitlige eksportpris, der var fastsat for de samarbejdsvillige producenter. Dette viser klart, at dumpingmargenerne for ikke-samarbejdsvillige producenter var højere end de margener, der var fastsat for samarbejdsvillige producenter.

Kommissionen fastslog derfor, at de mest pålidelige oplysninger, der forelå var de oplysninger, der var fastlagt som led i undersøgelsen, dvs. at den højeste, vejede, gennemsnitlige dumpingmargen, der var fastlagt for en bestemt varetype, ansås for at være den mest relevante til det foreliggende formål.

Denne fremgangsmåde ansås for påkrævet for ikke at belønne manglende samarbejdsvilje og åbne mulighed for omgåelse.

Den foreløbigt fastlagte dumpingmargen for andre indiske producenter, end dem der medvirkede i proceduren, fastsattes derfor til 47,2 % af prisen frit Fællesskabets grænse.

2. Indonesien

(30) Det fremgik af sammenligningen, at der fandt dumping sted med hensyn til importen af den pågældende vare med oprindelse i Indonesien.

(31) De vejede gennemsnit af de foreløbigt fastsatte dumpingmargener for hver af de indonesiske producenter, der indgik i stikprøven, udgjorde følgende beregnet i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse:

— P.T. Budi Indoplast Indah	74,39 %
— P.T. Hardo Soloplast	28,4 %
— P.T. Kemilau Indah Permana Ltd	31,0 %
— P.T. Poliplas Indah Sejahtera	38,0 %
— P.T. Simoplas	23,5 %.

(32) For de indonesiske eksportører, der medvirkede i proceduren, men som ikke indgik i stikprøven, fastsattes dumpingmargenen foreløbigt som det vejede gennemsnit af de dumpingmargener, der var fastsat for P.T. Hardo Soloplast, P.T. Kemilau Indah Permana Ltd, P.T. Poliplas Indah Sejahtera og P.T. Simoplas, dvs. 28,3 %, beregnet som en procentdel af prisen, frit Fællesskabets grænse. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 6, i grundforordningen blev der ikke taget hensyn til dumpingmargenen for P.T. Budi Indoplast Indah, fordi dette selskab, som anført i betragtning 17, ikke havde fremlagt de nødvendige oplysninger under kontrolbesøget.

(33) Hvad angår indonesiske eksporterende producenter eller eksportører, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller gav sig til kende på anden måde, fastsattes dumpingmargenen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i grundforordningen på grundlag af de faktiske, foreliggende oplysninger som følger:

Fordi det af en sammenligning mellem de oplysninger, som alle de samarbejdsvillige indonesiske producenter/eksportører havde meddelt om de mængder, der eksporteredes til Fællesskabet, og Eurostat-statistikkerne fremgik, at parterne i høj grad havde været samarbejdsvillige, dvs. at de omfattede næsten al eksport, fandt Kommissionen, at de mest pålidelige oplysninger, der forelå, var de oplysninger, der var fastlagt som led i undersøgelsen, og at der ikke var nogen grund til at antage, at dumpingmargenen for en ikke-samarbejdsvillig producent/eksportør var lavere end den højeste dumpingmargen, der var konstateret, og den højeste dumpingmargen, der var fastsat for en producent, der indgik i stikprøven, ansås derfor for at være den mest relevante til det foreliggende formål. For ikke-samarbejdsvillige producenter og eksportører i Indonesien fastsattes dumpingmargenen derfor til 74,3 % af prisen, frit Fællesskabets grænse.

Denne fremgangsmåde ansås for påkrævet for ikke af belønne manglende samarbejdsvilje og åbne mulighed for omgåelse.

3. Thailand

(34) Det fremgik af sammenligningen, at der for alle samarbejdsvillige thailandske producenter fandt dumping sted med hensyn til importen af den pågældende vare med oprindelse i Thailand.

(35) De vejede gennemsnit af de foreløbigt fastsatte dumpingmargener for de samarbejdsvillige thailandske producenter udgjorde følgende beregnet i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse:

— Bangkok Polysack Co. Ltd	13,8 %
— CP Poly-Industry Public Co. Ltd	63,9 %
— Laemthong Industry Co. Ltd	83,4 %
— Pacific Polysack Co. Ltd	94,9 %
— Thai Coating Industrial Public Co. Ltd	29,1 %
— Thai Plastic Products Co. Ltd	15,8 %.

(36) Hvad angår thailandske eksporterende producenter eller eksportører, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller gav sig til kende på anden måde, fastsattes dumpingmargenen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i grundforordningen på grundlag af de faktiske, foreliggende oplysninger som følger:

Da det af en sammenligning mellem de oplysninger, som alle de samarbejdsvillige thailandske producenter/eksportører havde meddelt om de mængder, der eksporteredes til Fællesskabet, og Eurostat-statistikkerne fremgik, at parterne i høj grad havde været samarbejdsvillige, dvs. at oplysningerne omfattede næsten al eksport, fandt Kommissionen, at de mest pålidelige oplysninger, der forelå, var de oplysninger, der var fastlagt som

led i undersøgelsen, og at der ikke var nogen grund til at antage, at dumpingmargenen for en ikke-samarbejdsvillig producent/eksportør var lavere end den højeste dumpingmargen, der var konstateret, og den højeste dumpingmargen, der var fastsat for en samarbejdsvillig producent, ansås derfor for at være den mest relevante til det foreliggende formål. For ikke-samarbejdsvillige producenter og eksportører i Thailand fastsattes dumpingmargenen derfor til 94,9 % af prisen, frit Fællesskabets grænse.

Denne fremgangsmåde ansås for påkrævet for ikke at belønne manglende samarbejdsvilje og åbne mulighed for omgåelse.

D. ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET

(37) Kommissionen undersøgte, om klageren repræsenterede en betydelig del af den samlede produktion i Fællesskabet af den pågældende vare og nåede til den konklusion, at de klagende producenter, der har samarbejdet med Kommissionen i undersøgelsesperioden, tegnede sig for en betydelig del (nemlig 75 %) af den samlede produktion i Fællesskabet af samme vare i denne periode. I det følgende forstås ved udtrykket »erhvervsgren i Fællesskabet« kun de producenter i Fællesskabet, som er omfattet af klagen, og som fremstiller de pågældende varer i Fællesskabet, jf. definitionen i artikel 4 i grundforordningen.

E. SKADE

1. Kumulativ vurdering af importen

(38) Kommissionen undersøgte, om importen af sække og poser med oprindelse i Indien, Indonesien og Thailand burde vurderes kumulativt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i grundforordningen.

(39) Med henblik herpå undersøgte Kommissionen alle de kriterier, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4, og som skal være opfyldt for at kumulere importen fra de pågældende tre lande. På grundlag af undersøgelsen konkluderedes følgende:

— dumpingmargenen for hvert land som anført i betragtning 25 - 36 var ikke ubetydelig

— de importerede mængder fra hvert land var ikke ubetydelige, jf. betragtning 41

— det ville være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af importen på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de importerede varer og vilkårene for konkurrencen mellem de importerede varer og samme vare fremstillet i Fællesskabet; det skal anføres, af eksportørerne i de pågældende lande benyttede de samme salgskanaler og førte den samme lavprispolitik med deraf følgende meget betydelige prisunderbud (jf. betragtning 45).

Da alle disse kriterier var opfyldt, konkluderedes det, at der var en tilstrækkelig begrundelse for at kumulere importen fra de pågældende lande.

2. Forbrug i Fællesskabet

(40) Forbruget i Fællesskabet steg fra ca. 43 000 tons i 1992 til ca. 47 000 tons i undersøgelsesperioden, svarende til en stigning på ca. 9 %.

3. Dumpingimportens omfang og markedsandel

(41) Dumpingimporten fra de pågældende lande steg støt fra 1992 til undersøgelsesperioden, nemlig fra ca. 2 000 tons til ca. 7 650 tons fra Indien, fra ca. 7 200 tons til ca. 8 150 tons fra Indonesien og fra ca. 3 800 tons til ca. 4 900 tons fra Thailand.

Den samlede dumpingimport fra de pågældende lande steg fra ca. 13 000 tons i 1992 til ca. 20 700 tons i undersøgelsesperioden, dvs. en stigning på ca. 59 %.

(42) De pågældende landes samlede markedsandel steg fra 30,2 % i 1992 til 44 % i undersøgelsesperioden. I samme periode var der for hvert af de berørte lande tale om følgende udvikling i markedsandelen: for Indien en stigning fra 4,6 % til 16,3 %, for Indonesien fra 16,8 % til 17,3 % og for Thailand fra 8,7 % til 10,4 %.

4. Prisunderbud

(43) Hvad angår prisunderbud analyseredes situationen for hver sækketype. For hver type sammenlignede Kommissionen eksportørernes og EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige salgspriser efter fradrag af alle rabatter og afgifter, beregnet på grundlag af salg til første uafhængige importør eller kunde og justeret for forskelle i handelsled. Som samvejningsgrundlag for fastsættelsen af EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspris benyttedes den solgte mængde af hver varetype. EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspris sammenlignedes derefter med de tilsvarende tal for hver af de berørte eksportører.

(44) For at tage hensyn til forskelle i fysiske egenskaber blev der foretaget justeringer på grundlag af forskelle i produktionsomkostninger. Med henblik på at nå frem til samme handelsled, som var gældende for salget af samme vare fremstillet af EF-erhvervsgrenen, justeredes de indiske, indonesiske og thailandske importpriser med en importørmargen, der indbefattede told, håndterings-, finansierings- og lageromkostninger samt salgs- og administrationsomkostninger og andre omkostninger og fortjeneste (5 %). Disse margener er fastsat på grundlag af de relevante oplysninger herom, som er modtaget fra importørerne i løbet af undersøgelsen.

(45) På dette grundlag udgjorde underbudsmargenerne udtrykt i procent af EF-erhvervsgrenens priser mellem 19,7 % og 33,1 % for Indien, mellem 34,6 % og 52,2 % for Indonesien og mellem 31,7 % og 47,3 % for Thailand.

5. EF-erhvervsgrenens situation

a) *Produktion*

(46) EF-erhvervsgrenens produktion af den pågældende vare faldt støt fra 9 976 tons i 1992 til 9 065 tons i undersøgelsesperioden, dvs. en nedgang på 9,1 %. På tilsvarende måde var der i denne periode tale om en nedgang i kapacitetsudnyttelsen på 7,6 %, nemlig fra 55,5 % til 51,3 %.

b) *Salg og markedsandel*

(47) EF-erhvervsgrenens salg beregnet for EF-markedet faldt fra ca. 10 100 tons i 1992 til ca. 9 800 tons i undersøgelsesperioden, svarende til en nedgang på 2,3 %. På trods af en stigning i forbruget i Fællesskabet på ca. 9 % faldt EF-erhvervsgrenens markedsandel med 10,4 % i samme periode, nemlig fra 23,4 % til 21 %.

c) *Priser*

(48) EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige salgspris på EF-markedet faldt med 3,9 % mellem 1992 og undersøgelsesperioden.

d) *Rentabilitet*

(49) Tilbagegangen i EF-erhvervsgrenens salg af den pågældende vare og det samtidige meget lave prisniveau på EF-markedet resulterede i finansielle tab i den betragtede periode (et tab på mellem 0,14 % i 1992 og 0,55 % i undersøgelsesperioden med et toppunkt i 1993 på 1,79 %).

e) *Investeringer*

(50) De finansielle tab har haft negative følgevirkninger for EF-erhvervsgrenens muligheder for at foretage investeringer til forøgelse af produktiviteten. Investeringerne faldt således med 53,8 % mellem 1992 og undersøgelsesperioden.

f) *Beskæftigelse*

(51) Beskæftigelsen i forbindelse med produktionen af den pågældende vare faldt gennem hele den betragtede periode, nemlig med 16,9 % mellem 1992 og undersøgelsesperioden.

g) *Konklusion*

(52) Kommissionen fastslog derfor, at EF-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse, markedsandel, priser, rentabilitet, investeringer og beskæftigelse har udvist en negativ udviklingstendes, og den konkluderede foreløbigt, at der er påført EF-erhvervsgrenen væsentlig skade som defineret i artikel 3, stk. 1, i grundforordningen.

F. ÅRSAGEN TIL SKADE

(53) Kommissionen undersøgte i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, i grundforordningen, i hvor vid udstrækning den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen, var forårsaget af omfanget af dumpingimporten fra Indien, Indonesien og Thailand og priserne på dumpingvarerne. Kommissionen undersøgte også, om andre faktorer havde forårsaget nævnte skade eller bidraget hertil, for at sikre sig, at skade, der skyldtes disse andre faktorer, ikke blev tilskrevet den pågældende dumpingimport. De andre faktorer, der blev taget i betragtning, var udviklingen i forbruget, konkurrencen fra producenter i Fællesskabet, som ikke medvirkede i undersøgelsen, import fra lande, der ikke er omfattet af undersøgelsen, EF-erhvervsgrenens eksportresultater samt de økonomiske og teknologiske vilkår.

Virkningerne af dumpingimporten fra Indien, Indonesien og Thailand

(54) På grundlag af de foreliggende oplysninger konkluderedes det, at de sække, der fremstilles af EF-erhvervsgrenen, er i direkte priskonkurrence på EF-markedet med de sække, der importeres fra Indien, Indonesien og Thailand. Baggrunden herfor er den, at der ikke er væsentlige kvalitetsforskelle mellem de importerede varer og de i Fællesskabet fremstillede varer. Varerne er bestemt for de samme kunder, dvs. de endelige brugere eller forhandlere, og de afsættes gennem de samme salgskanaler i Fællesskabet som helhed. Det forhold, at markedet er meget gennemsigtigt, og at der foreligger dumpingimport til lave priser, havde direkte indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation.

(55) For at vurdere følgevirkningerne af importen fra Indien, Indonesien og Thailand skal det påpeges, at de importerede mængder steg støt i den betragtede periode, således at importen i undersøgelsesperioden var 58 % højere end i 1992. Markedsandelen for denne import steg med 46 %, medens den gennemsnitlige videresalgspris for de importerede varer faldt med 3,3 % i samme periode. Importen fandt sted til dumpingpriser, som var væsentligt lavere end EF-erhvervsgrenens priser.

I mellemtiden forværredes EF-erhvervsgrenens situation med en nedgang i markedsandelen på 10,4 % og et fald i de gennemsnitlige videresalgspriser på 3,6 %. Der er følgelig tale om et klart tidsmæssigt sammenfald mellem stigningen i importen og den vanskelige situation, som EF-erhvervsgrenen befinder sig i.

(56) Ifølge artikel 3, stk. 5, i grundforordningen skal undersøgelsen af dumpingimportens følgevirkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet også omfatte en vurdering af størrelsen af den aktuelle dumpingmargen, der er fastlagt for de pågældende eksportører. I den foreliggende undersøgelse udgør den gennemsnitlige dumpingmargen mellem 47 og 94 %.

(57) Endelig skal det i den forbindelse også anføres, at EF-erhvervsgrenen ikke i fuldt omfang kunne drage nytte af virkningerne af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes mod Den Kinesiske Folkerepublik ved Rådets forordning (EØF) nr. 3308/90 [1], ændret ved forordning (EØF) nr. 2346/93 [2], fordi den faldende import fra Kina omgående afløstes af en stigning i dumpingimporten fra Indien, Indonesien og Thailand. Sidstnævnte finder i Fællesskabet sted gennem de samme salgskanaler og de samme erhvervsdrivende, som importen af de kinesiske varer.

Virkningerne af andre faktorer

Udviklingen i forbruget

(58) Som anført i betragtning 40 steg forbruget i Fællesskabet med ca. 9 % mellem 1992 og undersøgelsesperioden og med 23 % mellem 1993 og undersøgelsesperioden. Udviklingen i efterspørgslen efter den pågældende vare kan derfor ikke være årsagen til EF-erhvervsgrenens vanskeligheder. Det skal tværtimod understreges, at EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt med 10 % trods stigende efterspørgsel.

Andre producenter i Fællesskabet

(59) I undersøgelsesperioden var den markedsandel, som andre EF-producenter, der ikke medvirkede i proceduren, tegnede sig for, meget begrænset og skønnedes at udgøre ca. 6 % af det samlede EF-marked. Der foreligger ikke oplysninger, der giver anledning til at formode, at disse producenters optræden skulle have forårsaget væsentlig skade for den klagende EF-erhvervsgren, og der foreligger ikke bevis for, at deres økonomiske situation skulle have udviklet sig anderledes end EF-erhvervsgrenens.

Desuden ser det ifølge individuelle tilkendegivelser ud til, at hovedparten af de øvrige producenter i Fællesskabet havde de samme vanskeligheder som de klagende EF-producenter.

Anden import til Fællesskabet

(60) Anden import til Fællesskabet af den pågældende vare havde hovedsagelig oprindelse i Bulgarien, Den Kinesiske Folkerepublik, Ungarn, Elfenbenskysten, Slovenien og Tyrkiet.

De importerede mængder fra og markedsandelen for alle øvrige lande, med undtagelse af Den Kinesiske Folkerepublik, holdt sig på et uændret niveau i undersøgelsesperioden. Priserne lå ikke på et sådant niveau, at de kunne bidrage væsentligt til den stadige forværring af EF-erhvervsgrenens situation.

Hvad angår importen fra Den Kinesiske Folkerepublik konstateredes det, at markedsandelen var faldet betydeligt mellem 1992 og 1994. Som nævnt ovenfor skal det imidlertid bemærkes, at Rådet allerede i 1990 havde fastslået, at denne import fandt sted til dumpingpriser og havde påført EF-erhvervsgrenen væsentlig skade. Der gennemføres i øjeblikket en fornyet undersøgelse i forbindelse med disse foranstaltningers ophør, men resultaterne heraf foreligger endnu ikke. Selv om konklusionen imidlertid skulle blive den, at importen fra Den Kinesiske Folkerepublik har forvoldt væsentlig skade for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, vil det ikke ændre den kendsgerning, at den skade, der er forvoldt af den dumpingimport, der er omfattet af den foreliggende undersøgelse, særskilt betragtet må anses for væsentlig.

EF-erhvervsgrenens eksportresultater

(61) EF-erhvervsgrenens eksport har altid udgjort en meget beskeden del af denne erhvervsgrens samlede salg. I 1992 tegnede eksporten til lande uden for Fællesskabet sig således for ca. 6,5 % af EF-erhvervsgrenens samlede salg af den pågældende vare, og i 1994 var tallet ca. 4 %. Udtrykt i absolutte tal faldt EF-erhvervsgrenens eksportsalg fra 732 tons til 384 tons i perioden fra 1992 til 1994, og denne nedgang kunne hovedsagelig tilskrives en enkelt EF-producent.

Den begrænsede betydning af nedgangen i eksportsalget (348 tons) skal ses på baggrund af nedgangen i EF-erhvervsgrenens produktion i samme periode (en nedgang på 912 tons) og et tab af markedsandel udtrykt i tons (1 240 tons).

Det følger heraf, at ændringer i EF-erhvervsgrenens eksportresultater ikke kan have haft nogen væsentlig indvirkning på den forvoldte skade, især i henseende til kapacitetsudnyttelse og beskæftigelse.

[1] EFT nr. L 318 af 17. 11. 1990, s. 2.
[2] EFT nr. L 215 af 25. 8. 1993, s. 1.

Økonomiske vilkår

(62) Kommissionen erkender, at den almindelige lavkonjunktur i Fællesskabet også har givet anledning til tilbagegang på markedet i plastsektoren, navnlig i 1993. Virkningerne af tilbageslaget var dog stort set forvundet i undersøgelsesperioden. Sammenlignes 1994 således med 1993 var der tale om et betydeligt opsving, som førte til en generel stigning i salgspriserne og en stigning i forbruget på 25 %.

(63) For så vidt muligt at isolere dumpingimportens følgevirkninger for EF-erhvervsgrenen, har Kommissionen analyseret og sammenlignet de relative resultater, som EF-producenterne og eksportørerne i de tre af undersøgelsen omfattede lande kunne opvise i henseende til markedsandel og gennemsnitlige videresalgspriser i perioden med lavkonjunktur (1992-1993) og under opsvinget (1993-1994).

(64) Mellem 1992 og nedgangsperioden (1993), hvor forbruget faldt med 10 %, øgede EF-erhvervsgrenen sin markedsandel en smule, nemlig med 1,3 procentpoint. Samtidig måtte den sænke salgspriserne med i gennemsnit 7,7 %. De pågældende eksportører sænkede også deres allerede lave dumpingpriser, nemlig med 1,7 %, og det lykkedes dem at øge deres markedsandel med 6,4 procentpoint i et vigende marked. Denne analyse peger i retning af, at dumpingimporten trods lavkonjunkturens negative virkninger vandt markedsandele, medens EF-erhvervsgrenen lige netop kunne fastholde sin andel, men måtte registrere betydelige finansielle tab som følge af de lave markedspriser.

(65) På trods af et generelt opsving i 1994 hæmmedes EF-erhvervsgrenens muligheder for at deltage i opsvinget betydeligt af en kombination af den væsentlige forøgelse af dumpingimporten (plus 55 %) og de priser, som eksportørerne praktiserede i undersøgelsesperioden. Uanset ovennævnte stigning i efterspørgslen (plus 25 %) på EF-markedet i 1994 faldt EF-erhvervsgrenens markedsandel med 4 procentpoint, medens de indiske, indonesiske, og thailandske eksportørers markedsandel steg med 9 procentpoint.

(66) Udtrykt i absolutte tal udgjorde stigningen i forbruget i 1994 set i forhold til 1993 ca. 9 000 tons. EF-erhvervsgrenen forøgede sit salg med 424 tons, medens eksportørerne i undersøgelsesperioden forøgede deres med 7 800 tons. De drog derfor langt den største fordel af væksten på markedet i 1994.

(67) Under opsvinget i 1994 forhøjede EF-producenterne deres gennemsnitlige videresalgspriser med 4,4 % i forhold til 1993, hvilket stadig var 3,5 % lavere end prisniveauet i 1992. Samtidig nedsatte de af denne undersøgelse omfattede eksportører deres priser med 4,3 % med ovennævnte skadelige virkninger til følge.

(68) På baggrund af de faktiske omstændigheder, der er beskrevet ovenfor, står det klart, at den af undersøgelsen omfattede import øgede sin markedsandel som følge af de lave importpriser. Dette skete på bekostning af EF-erhvervsgrenen, som registrerede betydelige finansielle tab.

Kommissionen konkluderede derfor, at selv om lavkonjunkturen ganske vist havde negative følger for markedet generelt, havde dumpingimporten i henseende til mængder og priser en meget negativ indflydelse på EF-erhvervsgrenens situation.

Teknologiske vilkår og investeringer

(69) Nogle eksportører har peget på EF-erhvervsgrenens teknologiske situation som en anden grund til de vanskeligheder, den befinder sig i. Det er gjort gældende, at EF-erhvervsgrenens tilbageholdenhed med hensyn til at foretage investeringer i ny teknologi og yderligere kapacitet utvivlsomt har bidraget til den skade, den måtte have lidt.

(70) Kommissionen har fastslået, at EF-erhvervsgrenens investeringer faldt med 53 % i undersøgelsesperioden. Det fremgår af en analyse af situationen, at EF-erhvervsgrenen ikke nærede uvilje mod at investere, men den var nødsaget til at holde omkostningerne under kontrol som følge af de finansielle tab, der var forbundet med salget af den pågældende vare. Denne negative udvikling var en følge af den markedssituation, der var forårsaget af de meget lave videresalgspriser og den stigende dumpingimport.

Konklusion vedrørende årsagssammenhængen

(71) I betragtning af, at de pågældende sække i teknisk henseende er en simpel vare, som udbydes gennem samme salgskanaler i Fællesskabet, og at markedet er gennemsigtigt, fastslår Kommissionen, at lavprisimporten har haft en betydelig negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation.

(72) Kommissionen erkender, at EF-erhvervsgrenens negative situation ikke er forårsaget udelukkende af importen af sække fra Indien, Indonesien, og Thailand, men af alle ovennævnte grunde må det konkluderes, at priserne på dumpingvarerne og stigningen i dumpingimporten fra de pågældende tre lande særskilt betragtet har påført EF-erhvervsgrenen væsentlig skade.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

Generelle bemærkninger

(73) På grundlag af alle foreliggende oplysninger undersøgte Kommissionen, om det klart kunne fastslås, at det ikke ville være i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger.

Med henblik herpå undersøgte Kommissionen, hvilke virkninger det ville få for alle parter i proceduren, hvis der enten indførtes eller ikke indførtes foranstaltninger, idet den samtidig tog hensyn til konkurrencevilkårene og princippet om ikke-forskelsbehandling af dumpingimporten.

Følgevirkninger for EF-erhvervsgrenen

(74) Ved en vurdering af Fællesskabets interesser må der tages særligt hensyn til, at det er nødvendigt at afhjælpe den fordrejning af handelen, som kan tilskrives dumpingimporten, og at genskabe en situation med effektiv konkurrence. Kommissionen fastslog således, at EF-erhvervsgrenen siden 1992 havde udfoldet bestræbelser for at rationalisere produktionen, forblive konkurrencedygtig og fastholde sin markedsandel. Dette viser, at den pågældende erhvervsgren ikke er rede til at opgive den del af produktionen, for hvilken der er et marked.

(75) EF-erhvervsgrenen kan imidlertid ikke for enhver pris fortsat klare situationen. Som følge af den store lavprisimport er EF-erhvervsgrenens økonomiske situation blevet svækket betydeligt siden 1992. Dette forklares ved de finansielle tab, den har lidt.

(76) Ved fastlæggelsen af Fællesskabets interesser må Kommissionen tage hensyn til EF-erhvervsgrenens fremtidige udvikling, hvis dumpingimporten fra de pågældende tre lande får lov til at fortsætte. Af de faktiske oplysninger, der er indhentet som led i undersøgelsen, fremgår det, at dette ganske klart vil have yderligere negative følger ikke alene for EF-erhvervsgrenen, herunder investeringerne, som er faldet med 53 %, og beskæftigelsen, som er faldet med 16 %, men også direkte negative følger for forsyningsindustrien.

(77) Da det største problem for EF-erhvervsgrenen er den negative indtjening på salget af den pågældende vare, og da en simpel forøgelse af de solgte mængder måske ikke er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen, må foranstaltningerne for at være effektive medføre en vis prisforhøjelse på EF-markedet.

Den fremtidige prisudvikling og en positiv indtjening på salget af den pågældende vare er imidlertid ikke blot afhængig af indførelsen af antidumpingforanstaltninger, men også af en række andre faktorer, såsom råmaterialeprisen og konkurrenceudviklingen efter indførelsen af de foreslåede antidumpingforanstaltninger, og disse faktorer undersøges i det følgende.

Følgevirkninger for brugerindustrien

(78) Med henblik på at vurdere hvilke virkninger indførelsen af foranstaltninger vil få for brugerindustrien, har Kommissionen analyseret de potentielle anvendelsesformål for sække i Fællesskabet. Det fremgår heraf, af det hovedsagelig er landbrugssektoren, der anvender de pågældende sække (f.eks. til emballering af hvede, byg, sukker og andre landbrugsprodukter). Af andre vigtige brugere kan nævnes emballageindustrien og den kemiske industri (emballering af gødningsstoffer), hvortil kommer en række andre industrisektorer.

(79) Indførelsen af foranstaltninger vil navnlig være mærkbar for brugerindustrien, hvis videresalgspriserne for sække stiger med en deraf følgende forøgelse af denne industris produktionsomkostninger. I betragtning af, at hovedparten af importen fra de pågældende tre lande er »simple« sække, dvs. sække med en særlig lav pris pr. enhed, er Kommissionen af den opfattelse, at en eventuel forhøjelse af salgspriserne kun vil have begrænsede følger for brugerindustrien.

På den anden side skal det anføres, at det i betragtning af de forskellige kategorier af samme vare og den skadevoldende dumpingimports forskellige indvirkning på hver af disse kategorier samt den store spredning i satserne for den antidumpingtold, der foreslås, nemlig mellem 0 og 94,9 %, er det meget vanskeligt at foretage en vurdering af eventuelle prisforhøjelser, og enhver forudsigelse af virkningerne heraf for brugerne er meget usikker.

(80) På baggrund af ovenstående og i betragtning af, at indførelsen af foranstaltninger ganske sikkert vil føre til øget konkurrence på EF-markedet, kan det konkluderes, at en eventuel prisforhøjelse ikke vil være uforholdsmæssigt ufordelagtig for brugerne i Fællesskabet i deres indbyrdes konkurrence eller sammenlignet med konkurrenter uden for EF, da der kun vil blive tale om en meget beskeden indvirkning på brugerindustriens produktionsomkostninger.

Følgevirkninger for importørerne

(81) Kommissionen modtog adskillige indsigelser fra importører i Fællesskabet, hovedsagelig med hjemsted i de medlemsstater, hvori der ikke findes produktionsfaciliteter for sække, dvs. Nederlandene, Tyskland, Det Forenede Kongerige, Belgien og

Italien. En nærmere undersøgelse har vist, at nogle af importørerne også fremstiller visse typer sække og sandsynligvis udgør en betydelig del af de virksomheder, der ikke har indgivet klage.

(82) De anførte tre hovedgrunde til, at indførelsen af foranstaltninger vil være i modstrid med Fællesskabets interesser. De gjorde for det første gældende, at da EF-erhvervsgrenen ikke er i stand til at tilfredsstille hele efterspørgslen på EF-markedet, kan en ændring i forsyningsmønstret på det nuværende marked ikke finde sted, uden at der opstår en generel risiko for knaphed. For det andet vil indførelsen af foranstaltninger blot have negative følger for prisen på sække og dermed øge importørernes omkostninger, mindske deres fortjenstmargen og ramme brugerindustrien. For det tredje anførte de, at foranstaltninger til styrkelse af EF-erhvervsgrenens situation vil føre til misbrug af en dominerende stilling på EF-markedet som helhed med negative følger for priserne. Endelig gjorde de gældende, at de negative virkninger, som navnlig rammer brugere og importører i Fællesskabet i form af højere priser, forsyningsknaphed, konkurrencevilkår og beskæftigelse er i strid med Fællesskabets interesser.

(83) Kommissionen finder, at uden indførelse af foranstaltninger til genskabelse af redelige konkurrencevilkår vil nogle importører kunne opnå en vis fortjeneste ved at indkøbe sække til dumpingpriser. Det skal imidlertid bemærkes, at dette ikke, som anført i betragtning 78, 79 og 80, nødvendigvis vil komme brugerindustrien til gode. Hertil kommer, at hvis der ikke træffes foranstaltninger, vil det kun være til skade for andre berørte parter i Fællesskabet og være en yderligere tilskyndelse til at indføre de pågældende varer til Fællesskabet til dumpingpriser. De øvrige argumenter analyseres nedenfor.

Følgevirkninger for konkurrencevilkårene i Fællesskabet

(84) Hvad angår konkurrencevilkårene i Fællesskabet har brugerindustrien og andre erhvervsdrivende altid nydt godt af et stort antal konkurrerende virksomheder på markedet, eftersom EF-producenterne selv ved fuldt udnyttelse af deres produktionskapacitet kun kan tilfredsstille ca. 40 % af efterspørgslen på EF-markedet. Import fra tredjelande vil derfor altid være nødvendig. Efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger vil producenterne i de af proceduren omfattede lande have mulighed for at eksportere deres varer til Fællesskabet til redelige priser, medens Kina i lighed med andre lande (f.eks. Tyrkiet, Bulgarien og Elfenbenskysten) endog vil kunne øge deres eksport tilskyndet af gunstigere priser og således yderligere øge konkurrencen på redelige vilkår på EF-markedet. Hvad angår påstanden om misbrug af dominerende stilling på EF-markedet konkluderedes det, at denne påstand var ubegrundet i betragtning af konkurrencesituationen på dette marked.

Ikke-forskelsbehandling af dumpingimport

(85) Det skal også påpeges, at den foreliggende undersøgelse bør ses på baggrund af gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af den pågældende vare med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik. Der foretages i øjeblikket en fornyet undersøgelse af disse foranstaltninger. Det anses for nødvendigt at sikre, at dumpingimport ikke forskelsbehandles. Det skal også anføres, at den dumpingimport, der er omfattet af denne undersøgelse, i vid udstrækning har erstattet dumpingimporten fra Den Kinesiske Folkerepublik, og at den finder sted gennem de samme salgskanaler.

Konklusion vedrørende spørgsmålet om Fællesskabets interesser

(86) På grundlag af ovenstående faktiske kendsgerninger og betragtninger, efter en undersøgelse af argumenter fremført af importører af den pågældende vare og flere erhvervssammenslutninger og under særlig hensyntagen til nødvendigheden af at afhjælpe den skadevoldende dumpingimports handelsfordrejende virkninger og genskabe en situation med effektiv konkurrence, fastslog Kommissionen, at der ikke ifølge resultaterne af den foreløbige undersøgelse var tvingende grunde til ikke at indføre antidumpingforanstaltninger. Det konkluderes således, at det af hensyn til Fællesskabets interesser med rimelighed kan fastslås, at EF-erhvervsgrenen bør beskyttes mod illoyal konkurrence fra dumpingimporten med oprindelse i Indien, Indonesien og Thailand.

H. MIDLERTIDIG TOLD

(87) I henhold til artikel 7, stk. 2, i grundforordningen skal den midlertidige antidumpingtold være lig med enten dumpingmargenen eller det beløb, der er nødvendigt for at afhjælpe skaden, alt efter hvad der måtte være lavest.

(88) Eftersom den forvoldte skade hovedsagelig kom til udtryk i form af nedgang i markedsandelen og i finansielle tab, vil en sådan skade kunne afhjælpes ved at sikre et tilstrækkelig højt prisniveau, dvs. et niveau, der gør det muligt at opnå fuld dækning for produktionsomkostningerne og en rimelig fortjeneste. For at nå dette mål må priserne på de varer, der importeres fra Indien, Indonesien og Thailand forhøjes i overensstemmelse hermed.

(89) I overensstemmelse med fast praksis beregnede Kommissionen derfor for de mest repræsentative kategorier af sække, som var sammenlignelige med de importerede kategorier, det prisniveau, der ville afhjælpe den skade, som den pågældende import har påført EF-erhvervsgrenen, dvs. et prisniveau, der vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at opnå fuld dækning for sine omkostninger og en rimelig fortjeneste. Hvad angår rimelig fortjeneste benyttede Kommissionen en margen på 5 % af omsætningen, som af EF-erhvervsgrenen ansås for det absolutte minimum, der var nødvendigt for at fortsætte virksomheden. Kommissionen anså dette niveau for tilstrækkeligt i betragtning af, at der er tale om en veludviklet vare, som kun kræver begrænsede investeringer i forskning og udvikling samt produktionsudstyr.

(90) Denne pris sammenlignedes med eksportørernes vejede gennemsnitlige salgspris efter fradrag af alle rabatter og afgifter, beregnet på grundlag af salg til første uafhængige importør eller kunde og behørigt justeret for at tage hensyn til forskelle i distributionskanaler.

(91) I overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen konkluderedes det foreløbigt, at antidumpingtolden bør indføres til en sats svarende til de fastlagte dumpingmargener, fordi alle dumpingmargener var lavere end ovennævnte skadestærskler. Den midlertidige antidumpingtold bør derfor svare til de dumpingmargener, der er anført i betragtning 28, 29, 31, 32, 33, 35 og 36.

I. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

(92) Af hensyn til en rimelig forvaltning bør der fastsættes en frist, inden for hvilken de berørte parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt. Det skal endvidere anføres, at alle undersøgelsesresultater med henblik på denne forordning er foreløbige og eventuelt skal tages op til yderligere undersøgelse med henblik på indførelse af en endelig told, som Kommissionen måtte foreslå —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af sække og poser af den art, der anvendes til emballage, ikke af trikotage, fremstillet af strimler af polyethylen eller polypropylen, af vævet stof af vægt 120 g pr. m2 og derunder og med oprindelse i Indien, Indonesien og Thailand. Varen, som beskrevet ovenfor, henhører under KN-kode 6305 32 81 og 6305 33 91.

2. I denne forordning fastsættes tolden til nedenstående satser beregnet af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

a) 7,2 % for sække og poser med oprindelse i Indien, Taric-tillægskode 8900, med undtagelse af import af den pågældende vare, som fremstilles af nedenstående selskaber, for hvilke tolden fastsættes således:

	Toldsats (%)	Taric-tillægs-kode
Buildmet Private Ltd	26,8	8944
Gilt Pack	3,2	8945
Kanpur Plastipack	10,9	8946
Neo Sack Ltd	0,0	8947
Polyspin Export Ltd og Polyspin Private Ltd	22,0	8948
Shankar Packaging Ltd	20,4	8949

b) 74,3 % for sække og poser med oprindelse i Indonesien, Taric-tillægskode 8900, med undtagelse af import af den pågældende vare, som fremstilles af nedenstående selskaber, for hvilke tolden fastsættes således:

	Toldsats (%)	Taric-tillægs-kode
P.T. Adhi Kara Surytama	28,3	8950
P.T. Aster Dharma Industri	28,3	8950
P.T. Hardo Soloplast	28,4	8951
P.T. Kemilau Indah Permana Ltd	31,0	8952
P.T. Pelasnal	28,3	8950
P.T. Poliplas Indah Sejahtera	38,0	8953
P.T. Simoplas	23,5	8954
P.T. Wirapetro	28,3	8950

c) 94,9 % for sække og poser med oprindelse i Thailand, Taric-tillægskode 8900, med undtagelse af import af den pågældende vare, som fremstilles af nedenstående selskaber, for hvilke tolden fastsættes således:

	Toldsats (%)	Taric-tillægs-kode
Bangkok Polysack Co. Ltd	13,8	8955
CP Poly-Industry Public Co. Ltd	63,9	8956
Laemthong Industry Co. Ltd	83,4	8957
Thai Coating Industrial Public Co. Ltd	29,1	8958
Thai Plastic Products Co. Ltd	15,8	8959

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

4. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet af den vare, der er omhandlet i stk. 1, er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

1. Parterne kan inden for en frist på femten dage fra tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttræden tilkendegive deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt af Kommissionen, jf. dog artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 384/96.

2. I overensstemmelse med artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 kan parterne inden for en frist på en måned fra tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttræden fremsætte bemærkninger til anvendelsen af denne forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning finder anvendelse i seks måneder, medmindre Rådet vedtager endelige foranstaltninger inden udløbet af denne periode, jf. dog artikel 7, 9, 10 og 14 i forordning (EF) nr. 384/96.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand